

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย

ก. การวางแผนในการสร้างแบบสอบถาม

๑. ศึกษาค้นคว้าเพื่อสร้างแบบสอบถามจากหนังสือ วารสาร วิทยานิพนธ์ หนังสือพิมพ์ และสิ่งพิมพ์ทางๆ ที่เกี่ยวกับคุณลักษณะ งาน และหน้าที่ของครูที่ต้องสอนภาษา คุณประณีตศึกษา นอกจากนี้ยังให้ข้อมูลคำแนะนำจากอาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัยและผู้ที่มีความรู้ ในเรื่องดังกล่าวอีกด้วยท่าน

๒. จัดข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าให้เป็นหมวดหมู่ และเขียนเป็นรายการ ขوبเช่นหน้าที่และเกณฑ์มาตรฐานของครู คุณประณีตศึกษาซึ่งกำหนดไว้ชั้นราศี โดยแบ่งเป็น ๔ หมวด คือ หมวด ก. ความรู้ของครู แบ่งเป็นความรู้วิชาสามัญและความรู้วิชาครู หมวด ข. ทักษะในการสอนของครู หมวด ค. ทัศนคติของครู และหมวด ง. หน้าที่และงานของครู

ข. การสร้างแบบสอบถามฉบับชั้นราศี

๑. ตัดชุดของแบบสอบถาม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย แบบสอบถามชื่อ "ผู้วิจัย" แบบ "สร้างขึ้น ๓" แบบ คือ

๑.๑ แบบมีคำตอบให้เลือก ๔ คำตอบและให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว (Multiple Choice) แบบสอบถามชนิดนี้ใช้สำหรับสอบถามหมวด ก.

๑.๒ แบบมีคำตอบให้เลือก ๒ คำตอบและให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว คือพจน์หรือไม่พจน์ (Check-List) แบบสอบถามชนิดนี้ใช้สำหรับสอบถามหมวด ค.

๑.๓ แบบมาตราส่วนประมาณica (Rating Scale) ซึ่งแบ่งระดับ ความคิดเห็นออกเป็น ๕ ระดับ คือ หันด้วยอย่างยิ่ง หันด้วย เนยๆ ไม่หันด้วย และไม่หันด้วยอย่างยิ่ง แบบสอบถามชนิดนี้ใช้สำหรับสอบถามหมวด ข. และหมวด ง.

๒. เนื้อหาของแบบสอบถาม
ผู้จัดทำสร้างเนื้อหาของแบบสอบถามเป็นขั้นตอน^๔
ตามลำดับ ดังนี้

๒.๙ สร้างจุดมุ่งหมายเบ้าของแบบส้อมถ่านแม่ละชี โดยอาศัยรายการ
ขอบเขตหนาทึบและเกณฑ์มาตรฐานของครุประภัณฑ์ศึกษาซึ่งกำหนดไว้ชัดเจน

๒.๖ สร้างแบบสื่อสอนตามครุประจําการและนักศึกษาวิทยาลัยครูทั้ง ๔ หมวด
จำนวน ๒๐๓ ชิ้น โดยใช้คุณบุญหมายเนพะในข้อ ๒.๑ เป็นแนวทาง

๑. การสร้างแบบสอบถามความนิยมสมบูรณ์

๙. การนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจำนวน ๒๐๓ ชุด ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างประชากร คือครูประจำการที่สอนในชนบ้านคีบเชา จำนวน ๑๕ คน และนักศึกษาวิทยาลัยครรภะนครศรีอยุธยา ๑๕ คน

๒. การปรับปรุงแก้ไขแบบสอดคล้อง แบบสอดคล้องที่สร้าง ได้แผนการพิจารณา
ปรับปรุงอย่างละเอียดจากหัวหน้าโครงการวิจัย คือศาสตราจารย์คำไฟ สุจิทกุล และ^๑
ที่ประชุมที่ประชุมของศูนย์คณิตศาสตร์ฯ ผู้วิจัยโครงการนี้ของแผนกวิชาประถมศึกษา และ^๒
นิสิตปริญญาโทแผนกวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รวมทั้งสิ้น^๓
๑๕ คน เป็นแก้ไขแบบสอดคล้องเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงได้แบบสอดคล้องฉบับที่สมบูรณ์ ซึ่ง^๔
มีจำนวนทั้งสิ้น ๑๖๐ ขอ แบบอภิปรีต ๔ หน้าดัง

หมวด ก. ความรู้ของครู แบ่งออกเป็น

๑. ความรู้เชิงสาขาวิชานี้	จำนวน ๕๐ ข้อ
๒. ความรู้เชิงศาสตร์	จำนวน ๓๐ ข้อ

หมวด ๙. ทักษะในการสอนของครู

ໜັງການ ປະເທດລາວ

หมวด ๔. หน้าที่และงานของครร

(รายละเอียดภาระผูกพันฯ)

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือครุประจําการที่สอนในระดับประถมศึกษา ข้ามເเกอຕົບແດ ແລະຂ່າເງວເມືອງ ຈັງຫວັດຄູຕົກຕົກ ຈຳນວນ ๕๐๐ ດົນ ແລະນັກສຶກພາວິທະຍາສັຍຄຽງ ອຸຕຣົກົດ ຈັງຫວັດອຸຕຣົກົດ ຈຳນວນ ๒๕๐ ດົນ ໂຄປີໃໝ່ວິຊີ່ສຸມຕົວບ່າງແບບຂ່າຮົມຄາ (Simple Random Sampling) ຈຳນວນຄຽງประຈໍາການແລະນັກສຶກພາວິທະຍາສັຍຄຽງໄດ້ແຍກຮາຍລະເອີ້ນ ໄວ່ໃນຕາງທີ່ ๑ ແລະຕາງທີ່ ๒

ຕາງທີ່ ๑ ຈຳນວນຜູ້ຄົບແບບສອບຄາມແຍກຕາມເພົ່າແລະງົມທຳການສຶກພາວິທະຍາ

	ຄຽງประຈໍາການ			ນັ້ນຢືນມັນຄຶກສຶກພາວິທະຍາສັຍຄຽງ		
	ชาย	ໜີ້ງ	รวม	ชาย	ໜີ້ງ	รวม
ປະລິມູນາຖິ່ງ	๖	៩០	៩៦	០	០	០
ອຸນປະລິມູນາຫຼືວ່າເທີບເທົາ	៣៥	៤១	៧៦	១១៥	១៧៣	២៨៨
ຕຳກວາອຸນປະລິມູນາຫຼືວ່າເທີບເທົາ	៣៥	៤០	៧៥	១០៥	១៤០	២៥៥
ອັນ ၅	៩៦	១៥	១១	០	០	០
รวม	៩៥	១៥៥	២៥០	២៥៧	២៥៣	៤០០

ຕາງທີ່ ២ ຈຳນວນຄຽງประຈໍາການທີ່ທົບແບບສອບຄາມແຍກຕາມປະສົບການສົນການສອນ

ປະສົບການສົນການສອນ (ປີ)	ຈຳນວນ
ຈຸດການສົນການຫາວຽກຢ້າຍ	
៣៥ - ៣៥	៣៣
២៥ - ៣០	៩៦
២៥ - ២៥	១៥
១៥ - ២៥	២៥

ตารางที่ ๖ จำนวนครูประจำการที่ตอบแบบสอบถามแยกตามประลับการณ์การสอน(คง)

ประลับการณ์การสอน (ปี)	จำนวน
๑๙ - ๑๕	๔๓
๖ - ๑๐	๔๔
๗ - ๕	๖๗
รวม	๒๕๐
ครูประจำการ อายุสูงสุด ๕๔ ปี อายุต่ำสุด ๑๕ ปี อายุเฉลี่ย ๓๔.๒๐ ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุ ๑๐.๓๙	
นักศึกษาวิทยาลัยครู อายุสูงสุด ๕๔ ปี อายุต่ำสุด ๑๖ ปี อายุเฉลี่ย ๒๔.๐๓ ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุ ๗.๖๒	

การ เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปสอบถามครูประจำการ โรงเรียนประถมศึกษาทุกสังกัดใน อำเภอสบแล และอำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์ รวมทั้งสิ้น ๒๒ โรง และเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนทวยคนเอง ในระหว่างเดือนพฤษจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘ ถึง เดือนมกราคม พ.ศ.๒๕๔๙ โดยได้ดำเนินการดังนี้

๑. ครูประจำการ ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามแก่ครูที่โรงเรียน พร้อมทั้งชี้แจงให้เห็นความสำคัญของการตอบแบบสอบถามและวิธีการตอบ รวมทั้งนัดวันเก็บแบบสอบถามคืนโดยให้เวลาแก่ครูตอบประมาณหนึ่งสัปดาห์

๒. นักศึกษาวิทยาลัยครู ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามแก่นักศึกษาในห้องเรียน พร้อมทั้งชี้แจงให้เห็นความสำคัญของการตอบแบบสอบถามและวิธีการตอบ รวมทั้งนัดวันเก็บแบบสอบถามคืน และให้เวลาแก่ครูตอบประมาณหนึ่งสัปดาห์ โดยได้รับความร่วมมือจาก อาจารย์สอน

ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืนจากตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่มครบถ้วนจำนวนที่ต้องการ คือจาก คุณประจ้าก ๒๘๐ คน และนักศึกษาวิทยาลัยคุณ จำนวน ๕๐๐ คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมุติฐาน มีวิธีดำเนินการดังนี้

หมวด ก. ความรู้วิชาสามัญและความรู้วิชาคุณ

๑. วิเคราะห์ความคิดเห็นของตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่ม โดยคำนวณค่า ร้อยละ (Percent) เป็นรายชื่อ

๒. วิเคราะห์ความคิดเห็นที่ตรงกับจุดมุ่งหมายเฉพาะของตัวอย่างประชากรทั้ง สองกลุ่มเป็นรายชื่อ โดยคำนวณหาค่าร้อยละ (Percent) และเปรียบเทียบความแตกต่าง ของความคิดเห็นระหว่างตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่มเป็นรายชื่อ โดยการนับความถี่ (Frequency) ของคำตอบที่ตรงกับจุดมุ่งหมายเฉพาะ แล้วทดสอบสมมุติฐานโดยการ ทดสอบค่าไคสแควร์ (chi - square) แบบ 2×2 ตารางการณ์ (2x2 Fold Contingency Table)

A	B	A + B
C	D	C + D
A + C	B + D	N

คุณประจ้าก วิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

$$\chi^2 = \frac{N(AD - BC)^2}{(A+C)(C+D)(A+B)(B+D)}$$

χ^2 แทน ไคสแควร์

N แทน จำนวนคำตอบทั้งหมด

A แทน ความถี่ของคู่ประจำการที่ตอบตรงกับมุ่งหมายเฉพาะ

B แทน ความถี่ของนักศึกษาวิทยาลัยคู่ที่ตอบตรงกับมุ่งหมายเฉพาะ

C แทน ความถี่ของคู่ประจำการที่ตอบไม่ตรงกับมุ่งหมายเฉพาะ

D แทน ความถี่ของนักศึกษาวิทยาลัยคู่ที่ตอบไม่ตรงกับมุ่งหมายเฉพาะ

๓. เปรียบเทียบความคิดเห็นของตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่ม โดยเปรียบเทียบ
ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่ตรงกับมุ่งหมายเฉพาะของตัวอย่างประชากรแต่ละกลุ่ม โดยการ
ทดสอบค่าซี (Z -test) ซึ่งมีสูตรดังนี้^๒

$$Z = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)}{\sqrt{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}}$$

Z แทน อัตราส่วนวิบัต

\bar{X}_1 แทน ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของคู่ประจำการ

\bar{X}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยคู่

$\sqrt{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}$ แทน ความคาดเคลื่อนมาตรฐานของผลทางระหว่างค่าเฉลี่ย
ของตัวอย่างประชากรทั้งสองกลุ่ม

^๑ ประธาน ภารณสูตร, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับคู่ (พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช,
๒๕๑๓), หน้า ๑๖๖.

^๒ เว่องเดียวกัน, หน้า ๘๙.

๖

หมวด ช. และ หมวด ง. ทักษะในการสอนของครู และพัฒนาที่เด้งงานของครู

วิเคราะห์ความคิดเห็นของตัวอย่างประชากรหั้งสองกลุ่ม โดยคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Mean) ของคำตอบแบบมาตราส่วนประมาณเมตริก (Rating Scale) โดยกำหนดค่าคะแนน (Weight) ออกเป็นระดับความวิธีการของลิเคอร์ต (Likert)^๓ คือกำหนดคะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนนเป็น ๕
เห็นด้วย	ให้คะแนนเป็น ๔
เฉยๆ	ให้คะแนนเป็น ๓
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนนเป็น ๒
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนนเป็น ๑

จากกำหนดค่าคะแนนดังกล่าว นำมาหาค่าเฉลี่ยจากสูตร^๔

$$\bar{X} = \frac{\sum fX}{N}$$

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

N แทน จำนวนคำตอบทั้งหมด

f แทน จำนวนความถี่

X แทน คะแนนของ code คือ ๕, ๔, ๓, ๒, ๑

บุคลากรคณะรัฐศาสตร์

^๓ John W. Best, Research in Education (New Delhi:

Prentice - Hall of India (PVT), 1963), pp. 164 - 5.

^๔ ประคอง กรรมสูตร, เรื่องคิม, หน้า ๑๗๓.

และหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบแต่ละข้อ โดยใช้สูตร^๔

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum f x^2}{N} - \left(\frac{\sum f x}{N} \right)^2}$$

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

f แทน จำนวนความถี่

X แทน คะแนน

N แทน จำนวนคำตอบทั้งหมด

เนื่องจากคะแนนแล้ว นำคะแนนดังกล่าวมาคิดเป็นร้อยละของคะแนน และกำหนดระดับ
ความถี่ของความคิดเห็น ดังนี้

ระดับความถี่ ๔.๘๖ - ๔.๐๐ คิดเป็นค่า มากที่สุด

ระดับความถี่ ๓.๘๖ - ๓.๔๔ คิดเป็นค่า มาก

ระดับความถี่ ๒.๘๖ - ๑.๔๔ คิดเป็นค่า ปานกลาง

ระดับความถี่ ๐.๘๖ - ๒.๔๔ คิดเป็นค่า น้อย

ระดับความถี่ ๐.๐๐ - ๐.๔๔ คิดเป็นค่า น้อยที่สุด

หมวด ก. หัวนคติของครู

วิเคราะห์ความคิดเห็นของตัวอย่างประชากรหั้งสองกุ้ม โดยคำนวณหาค่า
ร้อยละ (Percent) ของผู้ตอบเป็นรายข้อ

^๔ ประมาณ ภราณสูตร, เว่องเดิม, หน้า ๘๙.